

det, at man i det konkrete fjernsynsapparat kan gemme og lagre udsendelser osv., gør, at vi i fremtiden vil opleve, at vi fuldstændig selv kan vælge, hvilke programmer vi vil se. Vi skal ikke være afhængige af, hvad bestyrelsen i antenneforeningen eller Tele Danmark eller andre beslutter sig for at sende til os. Vi kan selv vælge og skal også kun betale for de programmer, vi vælger at se.

Men indtil denne bredbåndssituation er en kendsgerning, er vi selvfølgelig nødt til at have et regelsæt. Og forslaget her om, at vi overlader til de enkelte og meget forskellige antenneforeninger selv at tilrettelægge deres afstemninger, synes jeg er et skridt i den rigtige retning.

Det skal fortsat være sådan, at den forbruger eller den seer, der kun ønsker den såkaldt lille, skrabede pakke skal have mulighed for at købe det produkt uden at være pligtig til at betale for måske meget dyrere udenlandske kanaler, blot fordi der er andre i antenneforeningen, der synes, at det er en god idé.

Så langt så godt i forhold til selve forslaget.

Så det, der jo har givet anledning til flest bemærkninger, er, at ministeren har valgt de tre ellers så enkle bogstaver DK 4. Hvis ministeren endelig skulle have gjort noget, kunne ministeren have skrevet f.eks. »Folketingets forhandlinger«. Det er ikke fair, at man i bemærkningerne til et lovforslag nævner et enkelt firma, særlig ikke, når der er al mulig risiko eller chance – alt efter temperament – for, at det slet ikke er DK 4, der måske i fremtiden skal transmittere fra Folketinget.

Folketinget selv påtager sig en større og større opgave i den her forbindelse. Jeg har selv gennem min tilstedeværelse i Folketingets IT-styregruppe argumenteret for, at Folketinget skal arbejde henimod, at man også kan se Folketingets forhandlinger tidsforskudt, sådan at det signal, der optages fra forhandlingerne her i salen, kan ses tidsforskudt, så man ikke kun kan læse, hvad der er blevet sagt fra Folketingets talerstol, men at man rent faktisk også kan se de enkelte ordførertaler eller en hel debat i sin sammenhæng.

Det er kun et spørgsmål om kapacitet på Folketingets server og at muligheden stilles til rådighed, så er det også en virkelighed. Og så får vi den meget store og vigtige forandring, nemlig at det ikke kun er dem, der tilfældigvis er hjemme ved et fjernsyn, som kan se Folketingets forhandlinger.

Og når fru Tove Videbæk nævner, at der er en halv million mennesker, der betaler, ja, så er det altså ikke, fordi de frivilligt er gået ned og har betalt på et girokort. Så er det, fordi de er tvunget til det efter COPY-DAN-reglerne. Når man laver tv-meter-målinger på, hvor mange der rent faktisk ser DK 4, ja, så er det på de bedste dage omkring 25.000 mennesker.

Bevares, de 25.000 mennesker skal fortsat kunne se Folketingets forhandlinger, men min drøm er, at hele befolkningen forskudt, når det passer dem, når de har spist aftensmad, lige når de er kommet hjem fra arbejde, tidligt om morgenen, når de står op, eller hvornår det passer den enkelte, så kan se og følge med i, hvad der er sket i Folketinget. For det er en overordentlig vigtig del af det danske demokrati, at alle ved selvsyn har mulighed for at se, hvad der er foregået.

Og det bliver hverken DK 4 eller andre broadcastingstationer, der kommer til at give det tilbud med den tidsforskudte sending; det kommer Folketinget til selv at give.

Selv om jeg var lidt i diskussion med hr. Peter Duetoft om, hvordan teknikken er i dag, vil jeg stadig væk fastholde, at de mennesker, der er på kabel-tv i dag, er dem, der har de allerstørste muligheder for både at se DK 4, når det transmitteres live, men også for at gå ind via selectorboks, og hvad den slags hedder, og følge med i internettransmissioner.

Så mulighederne er til stede i dag, og der er ingen grund til, vi laver en lovgivning, som går hen og bliver en blindgyde, som vi skal ændre på.

Så min opfordring til det udvalgsarbejde, der nu skal være, er, at vi gør de her regler så rummelige, at de både kan håndtere den situation, at det er andre end DK 4, der sender fra Folketinget, og kan håndtere den situation, at det måske er Folketinget selv, der sender tidsforskudt og live fra Folketingets forhandlinger, så hele befolkningen kan følge med.

Men resten, teknikken omkring det med afstemninger osv., har naturligvis fuld opbakning.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Jeg vil gerne sige tak for den brede opbakning til lovforslaget, som jo er en udløber af, at IT- og forskningsministeren har aftalt med en række ordførere, at bekendtgørelse nr. 605 skal ophæves.

Det har betydet, at vi har følt det nødvendigt at ændre radio-/tv-lovgivningen med henblik